

TEESIT

NYKYISESTÄ POLIITTISESTA TILANTEESTA ¹⁰⁹

I

Bolshevistisessä lehdistössä on puhuttu jo moneen kertaan ja Neuvostovallan korkeimpien elinten virallisissa päätöslauselmissakin on tunnustettu, että imperialististen valtioiden ympäröimän Neuvostotasavallan ulkopoliittinen asema on äärimmäisen kestämaton.

Viime päivinä, s.o. v. 1918 toukokuun ensimmäisen kolmanneksen aikana, on poliittinen tilanne sekä ulkoisten että sisäisten syiden vuoksi tavattomasti kärjistynyt:

Ensinnäkin, on voimistunut vastavallankumouksellisten sotajoukkojen (Semenovin y.m.) suoranainen hyökkäys Kaukoidässä japanilaisten avustamana, ja sen yhteydessä monet merkit ovat viitanneet siihen, että koko saksalaisvastainen imperialistinen liittoutuma pääsee mahdollisesti sopimukseen Venäjälle esitettävästä uhkavaatimuksesta: joko käy sotaa Saksaa vastaan tahi japanilaiset hyökkäävät maahan meidän avustamina.

Toiseksi, Saksan politiikassa yleensä on Brestin jälkeen päässyt voitolle sotapuolue, joka saattaa nytkin millä hetkellä hyvänsä päästä voitolle Venäjää vastaan aloitettavan viipymättömän ja yleisen hyökkäyksen kysymyksessä, t.s. työntää kokonaan syrjään toisen politiikan, jota ajavat ne Saksan porvarillis-imperialistiset piirit, jotka pyrkivät uusiin aluevaltauksiin Venäjällä, mutta toistaiseksi kuitenkin tahtovat säilyttää rauhan sen kanssa eivätkä tahdo ryhtyä yleishyökkäykseen sitä vastaan.

Kolmanneksi, porvariston ja tilanherrojen monarkismin restauraatio, joka pantiin toimeen Ukrainassa yleisvenäläisen porvariston kadetti- ja lokakuulaisainesten tukemana ja saksalaisten sotajoukkojen avulla, ei voinut olla kärjistämättä taistelua vastavallankumousta vastaan meillä, ei voinut olla elähdyttämättä vastavallankumouksemme suunnitelmia ja rohkaisematta sitä.

Neljänneksi, kaaos elintarvikealalla on kärjistynyt äärimilleen ja johtanut monilla paikkakunnilla suoranaiseen nälänhätään sen seurauksena, että meiltä on katkaistu yhteys Donin Rostoviin, ja myös sen seurauksena, että pikkuporvaristo ja yleensä kapitalistit ovat ponnistaneet voimansa murtaakseen viljamonopolin, samalla kun valtaapitävä luokka, s.o. proletariaatti, ei ole torjunut riittävän lujasti, tinkimättömästi ja armottomasti noita pyrkimyksiä, ponnistuksia ja irityksiä.

II

Neuvostovallan ulkopolitiikkaa ei saa missään tapauksessa muuttaa. Sotilaallista valmistautumistamme ei ole vielä suoritettu loppuun ja siksi yleiseksi tunnukseksi jää edelleenkin: luovia, peräänkyä, odottaa ja jatkaa tuota valmistautumista kaikin voimin.

Vaikka emme tietenkään kieltäydy yleensä sotilaallisista sopimuksista toisen imperialistisen liittoutuman kanssa toista vastaan sellaisissa tapauksissa, jolloin tuo sopimus voisi Neuvostovallan perustoja rikkomatta lujittaa sen asemaa ja paralysoida sitä vastaan suuntautuvaa jonkin imperialistisen valtakunnan rynnistystä, niin emme voi tällä hetkellä tehdä sotilaallista sopimusta englantilais-ranskalaisen liittoutuman kanssa. Sillä reaalisen tärkeää tuolle liittoutumalle on Saksan sotajoukkojen vetäminen pois Lännestä, siis lukuisten japanilaisten armeijakuntien eteneminen Euroopan-Venäjälle, ja tätä ehtoa, joka merkitsee Neuvostovallan täydellistä romahdusta, ei voida hyväksyä. Jos englantilais-ranskalainen liittoutuma esittäisi meille sentapaisen uhkavaatimuksen, niin antaisimme siihen kieltävän vastauksen, sillä japanilaisten liikehtimisen vaara on paralysoitavissa pienemmin vaikeuksin (tai lykättävissä pitemmäksi ajaksi) kuin se vaara, että saksalaiset valtaavat Pietarin, Moskovan ja suurimman osan Euroopan-Venäjältä.

III

Neuvostovallan ulkopolitiikan tehtävien määrittelyssä tällä hetkellä tarvitaan mitä suurinta varovaisuutta, harkitsevaisuutta ja lujuuutta, ettei ajattelemattomalla tai hätäpikaisella teolla autettaisi Japanin tai Saksan sotapuolueiden äärimmäisiä aineksia.

Asia on niin, että näissä molemmissa maissa sotapuolueen äärimmäiset ainekset ovat sillä kannalla, että Venäjää vastaan pitää aloittaa viipymätön ja yleinen hyökkäys tarkoituksella vallata sen koko alue ja kukistaa Neuvostovalta. Ja millä hetkellä hyvänsä nuo äärimmäiset ainekset voivat päästä voitolle.

Mutta toisaalta on epäilemätöntä, että Saksassa suurin osa imperialistisesta porvaristosta vastustaa sellaista politiikkaa katsoen nyt aluevaltauksia edellyttävän rauhan solmimisen Venäjän kanssa paremmaksi kuin sodan jatkamisen, koska tämä sota vetäisi pois voimia Länneestä, pahentaisi jo muutenkin tuntuva Saksan sisäisen tilanteen kestättömyyttä, vaikeuttaisi raaka-aineiden saantia seuduilta, jotka joutuvat kapinan valtaan tai kärsimään rautateiden tuhoamisesta, kylvöjen keskeytymisestä j.n.e. j.n.e.

Mutta Japanin pyrkimystä hyökätä Venäjälle pidättää ensinnäkin liikehtimisten ja kapinoiden uhka Kiinassa; toiseksi, Amerikan tietty ristiriitainen asenne, kun se pelkää Japanin voimistuvan ja uskoo saavansa Venäjältä rauhan vallitessa helpommin raaka-aineita.

Täysin mahdollista tietysti on, että sekä Japanissa että Saksassa sotapuolueen äärimmäiset ainekset voivat päästä voitolle minä hetkenä hyvänsä. Sitä vastaan ei voi olla takeita niin kauan kuin Saksassa ei puhkea vallankumousta. Amerikan porvaristo voi päästä sopimukseen Japanin porvariston kanssa; Japanin porvaristo Saksan porvariston kanssa. Mitä voimaperäisin sotilaallinen valmistautuminen on sen vuoksi ehdoton velvollisuutemme.

Mutta niin kauan kuin on olemassa edes jonkinlaisia mahdollisuuksia säilyttää rauha tai solmia se Suomen, Ukrainan ja Turkin kanssa, joidenkin uusien alueluovutusten tai uusien menetysten hinnalla, me emme saa missään tapauksessa tehdä ainoatakaan tekoa, joka voisi auttaa imperialististen valtakuntien sotapuolueiden äärimmäisiä aineksia.

IV

Tarmokkaassa sotilaallisessa valmistautumisessa samoin kuin nälänhätää vastaan käytävässä taistelussa nousee etutilalle organisaatiotehtävä.

Ei voi olla puhuttakaan edes jossain määrin vakavasta sotilaallisesta valmistautumisesta, ellei voiteta elintarvike-

vaikeuksia, ellei turvata väestön säännöllistä huoltamista viljalla, ellei saateta voimaan mitä ankarinta järjestystä rautatielaitoksessa, ellei työtätekevän väestön laajojen joukkojen keskuudessa (eikä vain sen huippukerroksissa) luoda todella rautaista kuria. Nimenomaan tällä alalla me olemme jääneet pahimmin jälkeen.

Juuri tämän totuuden täydellinen käsittämättömyys on vasemmistoeserräläisillä ja anarkistisilla aineksilla pahimpana kompastuksena heidän huutaessa „kapina”-komiteoista ja ulvoessa: „aseisiin” j.n.e. Nämä huudot ja ulvonta ovat ääretöntä tylsäjärkisyyttä ja mitä viheliäisintä, halpamaisinta ja iljettävintä sanahelinää, sillä on naurettavaa puhua „kapinasta” ja „kapinakomiteoista”, kun Neuvostovallan keskuselimet kehottavat kaikin voimin väestöä opiskelemaan sotataittoa ja aseistautumaan; — kun meillä on paljon enemmän aseita kuin pystymme luetteloimaan ja jakamaan; — kun nimenomaan sekasorto ja kurinpuute estävät meitä käyttämästä olemassa olevaa aseistusta, pakottavat meidät hukkaamaan kallista valmistautumisaikaa.

Tarmokas sotilaallinen valmistautuminen vakavaan sotaan vaatii ei intoilua, taisteluhuutoa, taistelutunnusta, vaan pitkäaikaista, voimaperäistä, hellittämätöntä ja kurinalaista työtä laajassa mitassa. Vasemmistoeserräläisille ja anarkistisille aineksille, jotka eivät halua tätä käsittää, pitää antaa armoton vastaisku eikä saa sallia, että ne tartuttaisivat hysteerisyyttään meidän puolueemme, proletarisen kommunistisen puolueen tiettyihin aineksiin.

V

Porvaristoa, joka yllä mainituista seikoista johtuen on viime päivinä nostanut päätään, tätä porvaristoa vastaan on käytävä armotonta taistelua, saatettava voimaan sotali, lakkautettava sen sanomalehdet, vangittava johtajat j.n.e. j.n.e. Nämä toimenpiteet ovat yhtä välttämättömiä kuin sotaretki maalaisporvaristoa vastaan, joka ei luovuta viljailijäämiä ja rikkoo viljamonopolia. Ilman proletariaatin rautaista kuria ei vastavallankumoukselta enempää kuin nälänhädältäkään voida välttyä.

Täytyy muun muassa ottaa huomioon, että viime päivien aikana porvaristo on verrattomalla taidolla, taiturin ove-

luudella käyttänyt proletaarista valtaa vastaan aseenaan paniikin kylvämistä. Ja eräät tovereistamme, varsinkin ne, jotka eivät ole pysyneet lujina vasemmistoeserrien ja anarkistien vallankumouksellisten korulauseiden suhteen, ovat antaneet vietellä itsensä ja joutuneet paniikin valtaan tai eivät ole pitäneet vaaria siitä rajasta, joka erottaa luonnollisen ja välttämättömän vaarasta varoittamisen paniikin kylvämisestä.

On lujasti muistettava Venäjän nykyisen taloudellisen ja poliittisen tilanteen peruserikoisuudet, joiden vuoksi asiaa ei voida auttaa minkäänlaisilla intoiluilla. Jokaisen on itsensä käsitettävä selvästi ja saatava kaikki työläiset käsittämään se totuus, että nykyhetkellä, erään mitä vaikeimman ja vaarallisimman siirtymisen, Lännen vallankumouksen myöhästymisen vuoksi kiertämättömäksi käyneen siirtymisen hetkellä Neuvostovalta voidaan suojata vain johdonmukaisella ja maltillisella työllä rautaisen proletaarisen kurin luomiseksi ja palauttamiseksi, samalla kun nujerretaan armotta huligaanit, kulakit ja desorganiisaattorit.

Kirjoitettu toukokuun 12 tai 13 p:nä 1918

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
XI Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*